

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Klon

Protokolant: Agnieszka Lach

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 roku w Rybniku

sprawy z powództwa M. S. (1) (S.)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. S. (1) kwotę 100 000 złotych (sto tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. dalej idące powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8858,70 złotych (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem złotych 70/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W pozwie przeciwko (...) S.A w W. powód M. S. (1) domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 100 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W motywach roszczenia stwierdził, iż w dniu 22 marca 2013 miał miejsce wypadek komunikacyjny w wyniku którego śmierć poniosła jego matka R. S.. Opisał w jaki sposób żył przed wypadkiem matki a w jaki po nim. Skonkludował, że skutki straty matki wyrządziły mu taką krzywdę, iż jego roszczenie jest zasadne. Strona pozwana wzywana do spełnienia świadczenia wypłaciła na jego rzecz jedynie kwotę 40 000 złotych tytułem zadośćuczynienia i w tej sytuacji dochodzenie roszczenia na drodze sądowej okazało się koniecznością.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Podniósł, iż bezspornym jest fakt śmierci matki powoda w wyniku wypadku, opisanego przez powoda oraz odpowiedzialność pozwanego co do zasady z tytułu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Natomiast powodowi została wypłacona już kwota 40 000 złotych z tytułu zadośćuczynienia i kwot 20 000 złotych tytułem stosownego odszkodowania za znaczne pogorszenie się jego sytuacji materialnej i są to kwoty odzwierciedlające rozmiar jego cierpienia i krzywdy jakiej doznał. Dalej pozwany dowodził, iż roszczenie powoda jest wygórowane i nie znajduje oparcia, co do wysokości, w orzecznictwie sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego. Podobne stanowisko pozwany zajął odnośnie żądania zasądzenia od niego na rzecz powoda ustawowych odsetek od dnia wskazanego w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Śmierć R. S. była szokiem dla powoda M. S. (1). Powód przed wypadkiem zamieszkiwał w mieszkaniu wraz z matką i bratem. Poza tym mieszkała tam jeszcze jego siostra ze szwagrem i dzieckiem. M. S. (1) po śmierci matki wpadł w rozpacz, płakał, nie dowierzał temu co się stało. Wcześniej powód był związany z matką szczególną relacją, jako najmłodsze dziecko. R. S. pomagała powodowi bo ten był mało zaradny życiowo. Ta nieporadność przejawiała się tym, że powód miał problemy z załatwianiem życiowych spraw. Powód zasięgał rad matki w różnych sprawach, wychodził z nią na spacer i spędzał z nią czas wolny. R. S. pracowała jako opiekun medyczny. Stworzyła rodzinę, która lubiła się razem spotykać, ona i jej dzieci miały ze sobą bardzo dobrą relację. W pewnym momencie R. S. zachorowała na nowotwór piersi, co jeszcze bardziej związało powoda z matką. Wtedy M. S. (1) zaangażował się w pomoc matce a leczenie zakończyło się sukcesem. Zaraz po wyleczeniu R. S. uczestniczyła w wypadku samochodowym, w wyniku którego zginęła.

Dowód: zeznania świadka M. S. (2) – rozprawa z dnia 21 października 2015 roku, zeznania powoda M. S. (1) – rozprawa z dnia 21 października 2015 roku,

W chwili wypadku powód studiował na dziennych studiach w J. na wydziale górnictwa i geologii. Aktualnie powód nadal to robi, ale teraz zaocznie w G. i jest na studiach magisterskich. Jego ojciec jest za granicą, co sprawiło, że powód został sam w J. i nie ma oparcia w rodzinie. Pracuję na kopalni w firmie (...), gdzie zarabia ok. 2000 zł, na stanowisku górnika pod ziemią.

Dowód: zeznania powoda M. S. (1) – rozprawa z dnia 21 października 2015 roku,

Po śmierci matki powód załamał się psychicznie i nie potrafił poradzić sobie z emocjonalnym bólem i żalem. Nie uczęszczał na zajęcia na studiach a jego dziewczyna go usprawiedliwiała. Nie miał ochoty na opuszczanie domu, przez pierwsze dni wszystko przypominało mu o matce. Potem zaczął się leczyć do czego namówiła go jego dziewczyna. Terapię zaczął na przełomie 2014/2015 roku. Brał leki, które przepisał mu psychiatra, zażywał je przez okres około pół roku. Przestał je brać we wrześniu 2015 roku. Po śmierci matki powód usamodzielniał się, zamieszkał z narzeczoną i jej rodzicami i planuje małżeństwo. Leczenie psychiatryczne przyniosło efekt a leki uspokoiły powoda. Natomiast terapia u psychologa pomogła powodowi w radzeniu sobie z problemem i traumą po stracie matki.

Dowód: zeznania powoda M. S. (1) – rozprawa z dnia 21 października 2015 roku,

U powoda występuje zespół stresu pourazowego po śmierci matki. Objawia się to u niego:

- spłyceniem reakcji emocjonalnych,
- osłabieniem zdolności odczuwania przyjemności,
- uczuciem przygnębienia (które wypiera),
- infantylnym myśleniem pod postacią odnoszenia wszystkich działań do hierarchii wartości matki i porównywanie czy byłaby z niego zadowolona. Objawy te wydają się być trwałe, choć nie powodują zaburzenia w funkcjonowaniu społecznym w zakresie nauki i pracy. Jedynie znacznie pogarszają komfort życia psychicznego i mogą powodować znaczne problemy w budowaniu nowych bliskich relacji głównie w związkach (małżeństwo, relacje rodzinne). Okolicznością dodatkowo obciążającą rokowania u powoda jest jego młody wiek i w związku z tym nie w pełni ukształtowana osobowość.

Dowód: opinia biegłej psychiatry A. S. k. 97 – 100 akt sprawy,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo powoda w całości okazało się zasadne co do roszczenia głównego i jedynie w zakresie odsetek wymagało ustalenia ich od innej daty niż żądana, co zostanie omówione w dalszej części uzasadnienia.

Bezspornym w sprawie było, iż:

- matka powoda R. S. zmarła w wyniku obrażeń doznanych w wypadku samochodowym, który miał miejsce w dniu 22 marca 2013 roku,
- pozwany uznał swoją odpowiedzialność cywilnoprawną w zakresie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i wypłacił powodowi kwotę 40 000 złotych na podstawie art. 446§4 k.c.

Spornym było, czy powodowi należna jest dalsza kwota zadośćuczynienia w wysokości 100 000 złotych?

Choć zasada odpowiedzialności nie była przez stronę pozwaną kwestionowana trzeba jednak przedstawić reguły odpowiedzialności cywilnoprawnej, jakie mają zastosowanie w tej sprawie. Bezsprzecznie sprawca wypadku z dnia 22 marca 2013 roku, odpowiada wobec powoda w oparciu o reżim prawny czynów niedozwolonych a, w przypadku wyżej opisanego stanu faktycznego, zastosowanie mają tutaj normy prawne art. 415 kc, 436 §2 k.c, 446 §4 kc. W odniesieniu do pozwanego (...) S.A w W., odpowiedzialność cywilnoprawna pozwanego wynika z umowy ubezpieczenia, jaka łączyła ją ze sprawcą wypadku. Fakt, iż taka umowa łączyła ubezpieczyciela i sprawcę wypadku był bezsporny. W tej sytuacji powód miała prawo jedynie od pozwanego (...) S.A w W. dochodzić roszczeń z tytułu czynu niedozwolonego, jakiego dopuścił się wobec jego matki sprawca wypadku a to w oparciu o treść art. 19 ustęp 1 w związku z art. 9 i 9a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.).

Przechodząc do roszczenia powoda o zadośćuczynienie, trzeba podkreślić, iż przed wypadkiem jego matka M. S. (1) był osobą, która żyła w szczęśliwej rodzinie, która składała się z jego rodzeństwa i matki (ojciec przebywał w Irlandii). Choć R. S. w 2012 roku zachorowała na nowotwór, to jednak leczenie było skuteczne a poprzez to wzrosła jeszcze więź między matką i synem. Powód miał bardzo silną emocjonalną więź z matką, która była dla niego autorytetem i dawała mu oparcie emocjonalne i materialne. W tym czasie powód studiował na dziennych studiach w J.. Był osobą w pełni zdrową emocjonalnie i psychicznie.

Śmierć matki spowodowała u niego:

- dotkliwe cierpienie emocjonalne i psychiczne,
- konieczność zażywania leków (przez okres kilku miesięcy),
- konieczność kilkumiesięcznej terapii psychologicznej,
- rozwinięcie się zespołu stresu pourazowego, co zostało opisane w stanie faktycznym, na podstawie niekwestionowanej przez strony opinii biegłej psychiatry A. S..

Zatem należało przyjąć, iż przed wypadkiem powód:;

- był w pełni zdrowy psychicznie,
- był w pełni zdrowy emocjonalnie,
- miał bardzo dobrą relację z matką,
- miał pełną rodzinę.

Po wypadku powód stała się osobą:

- dotkniętą zespołem stresu pourazowego,
- która straciła więź z najbliższą mu osobą,
- która zmuszona została do podjęcia leczenia psychiatrycznego i psychologicznego,
- która została zmuszona do radykalnej zmiany swojego życia osobistego i rodzinnego.

Zestawiając ze sobą wszystkie negatywne konsekwencje dla powoda, związane z utratą najbliższej mu osoby, jaką była jego matka, należało ocenić rozmiar krzywdy M. S. (1) jako bardzo wysoki. Zdaniem sądu całościowa suma zadośćuczynienia, w sytuacji powoda, na podstawie art. 446 §4 k.c. winna wyrażać się kwotą 140 000 złotych. Zatem odliczając już wypłacone 40 000 złotych zadośćuczynienie winno wynosić 100 000 złotych. Trzeba podkreślić, iż wypłacone przez pozwanego zadośćuczynienie dla powoda było zdecydowanie zbyt niskie. Zdaniem sądu, właśnie dalsza kwota 100 000 złotych odzwierciedla zmiany jakie zaszły w życiu powoda, które z kolei spowodowały u niego tego rodzaju rozmiar krzywd, które wyżej zostały opisane.

Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty zadośćuczynienia od dnia wniesienia pozwu. Natomiast sąd ustalił rozmiar krzywdy powoda na dzień wyrokowania, czyli od dnia następnego po tym dniu należą się powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie art. 481§1 k.c. Stąd oddalenie dalej idącego powództwa tytułem odsetek ustawowych za za okres od 13 czerwca 2015 roku do 27 kwietnia 2016 roku. (Pkt. 2 wyroku)

Skoro pozwany przegrał w całości proces to należało na rzecz powoda zasądzić koszty postępowania w wysokości 8858,70 złotych na które składały się:

1) wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – art. 98§1 i 3 k.p.c. w związku §2 ust.1 i §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami),

- w kwocie 3600 złotych,
- 17 złotych z tytułu opłaty od pełnomocnictwa,
- 5000 złotych z tytułu opłaty od pozwu,
- 241,70 złotych tytułem wydatków sądowych,

w sumie 8858,70 złotych.

Sędzia Jarosław Klon

ZARZĄDZENIE

- odnotować,
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego r.pr. E. J.,
- akta z wpływem lub za 31 dni,

R. 12 maja 2016 roku Sędzia Jarosław Klon